

SOTILAI DEN OSANOTTO METSÄN-
VILJELYSTYÖHÖN

EMIL VESTERINEN

*THE PARTICIPATION OF TROOPS IN
SILVICULTURAL WORK*

Rooman valtakunnan maailmanherruuden alkuaikoina oli nykyinen Italia vielä metsärikas maa, josta riitti puurakennusainetta tuhansiin kolmisoutuvenheisiin ja kaleerilairoihin. Mutta alituiset sodat ja puun tuhlaileva käyttö hävittivät vähitellen muhkeat metsät Apenniinien ja muiden Italian vuoristojen rinteiltä. Ne muuttuivat puolittain aukeiksi erämaiksi. Villipurot saattoivat jo uhata hedelmällistä Poo-joen laaksoakin. Sademäärä väheni. Yksinpä suurten Pontisten soiden syntyyn on väitetty metsänhävityksellä olleen osansa. Metsäala Italiassa on nyt vain noin 5.4 milj. ha eli 17.4 % maan koko pinta-alasta.

Metsän hävityksen jälkiä on Italiassa ryhdytty tarmokkaasti korjaamaan. Jo yli 60 vuotta on metsänviljelystyötä tehty. Mutta vasta noin kymmenkunta vuotta sitten laadittiin siellä erityinen ohjelma vuorien rinteiden metsittämiseksi. Alkususäyksen tähän, niinkuin moneen muuhunkin uuteen yritykseen antoi kaikkivoipa MUSSOLINI, joka v. 1922 perusti La Milizia Forestale-nimisen järjestön kuninkaallisen metsänhoito- ja vartijakunnan avuksi. Tämä järjestö on puoleksi sotilaallinen ja toimittaa metsän istutusta ja kylvöä runsaiden valtion varain turvin suuressa mittakaavassa. Se on myös mukana järjestämässä keväisin kylvö- ja istutuspäiviä koulunuorisolle. Vuoteen 1932 mennessä oli yksin tämän järjestön toimesta istutettu lähes 50 000 ha metsää. Ja työtä jatketaan yhä lisääntyvällä vauhdilla. Vv. 1930—32 istutetut taimi- ja kylvetyt siemenmäärät ovat olleet seuraavat:

Vuosi	Kpl. taimia	Kg siemeniä
1930	37 775 000	96 660
1931	42 308 000	254 550
1932	49 743 000	270 154

Erikoisesti herättää tässä huomiota suuret siemenmäärät. Mutta huomattava on, että monien Italiassa viihtyvien puulajien, kuten tammen ja kastanjan, cembra- ja pinja-männyn siemenet ovat sangen suurikokoisia ja raskaita, mikä seikka selvittää asian.

Tiettävästi on kuitenkin varsinaisesti asevelvollisuuttaan suorittavien sotilaiden osallistuminen metsänviljelystyöhön ensimmäisenä toteutettu Norjassa. Siellä samoin kuin Italiassa oli alkusysäyksen antajana sotilashenkilö. V. 1905 julkaisi nimittäin kapteeni FRANS

Kuva 1. Sotilaat saapuneina istutustyömaalle Oslon kaupungin metsissä. Metsänhoitaja selostaa istutustyötä ennen työn alkua. Vanha herra keskellä on Norjan Metsäseuran perustaja, konsuli Axel Heiberg. Kuva otettu v. 1898.

BULL norjalaisessa »Akerposten»-lehdessä kirjoituksen, jossa hän voimakkaasti korosti metsänviljelystyön sopivaisuutta sotilasnuorisolle. Hän todisti vakuuttavasti, että aukeiden maiden metsittäminen ja soiden kuivattaminen on sanan varsinaisessa merkityksessä maan puolustuskunnan ja -tahdon lisäämistä ja voimistamista ja että tätä olisi jo nuorille sotureille käytännössä opastettava. Se on isänmaallista toimintaa, siinä suoritetaan maastoharjoittelua ja pioneiritöitä. Siinä opetetaan nuoret miehet käsittämään, kuinka raskaan työn takana on aukeiden alojen metsittäminen ja kuinka tämä toiselta puolen

antaa senkin opetuksen, että nuoret miehet metsänomistajiksi päästyään varmaan varoen käyttävät kirvestä metsässä. Tähän tapaan kirjoitti kapteeni BULL.

Sotilasjohto ja ennen kaikkea Norjan metsäseura sekä paikalliset fylkeseurat suhtautuivat ehdotukseen suopeasti. Ja näin yhteisymmärryksessä suoritettiin Norjassa ensimmäiset sotilaiden metsän istutukset keväällä 1906. Norjan metsäseura antoi auliisti taimia ja siemeniä käytettäväksi. Siitä lähtien on työtä joka vuosi jatkettu. Vuosittain ovat sotilaat eri puolilla maata 50 miehen ryhmissä, upseerien ja metsänhoitomiesten opastamina istuttaneet 30 000—120 000 puun tainta ja kylväneet 300—400 kg puun siementä.

Olkoon mainittu, että Norjassa on parina viime vuonna toiminut myös erityinen metsärekryyttikoulukin, johon alotteentekijänä oli jälleen sotilasviranomainen, kapteeni DUGSTAD. Tähän kouluun on komennettu 100 rekryyttiä 48 päiväksi. Sotilaskasvatuksen ohella on koulussa opetettu metsänhoitotöitä ja annettu teoreettista metsäopetusta. Tuloksiin on oltu tyytyväisiä.

Ajatus metsänviljelystyön järjestämisestä Suomen sotilasnuorisolle on myös peräisin Norjasta. Kun v. 1930 Oslossa pidettiin kolmas pohjoismainen metsäkongressi, antoi Maatalousministeriö tämän kirjoittajalle pienen stipendin osanottoa varten sanottuun kongressiin. Tarkoituksena oli kongressin jälkeen tutustua siihen, millä tavalla Norjan koulunuorisoa ja partiolaisia valmennetaan metsänviljelystyöhön ja mitä keinoja tässä käytetään. Jo heti kiintyi huomioni kuitenkin sotilaiden suorittamaan työhön. Norjan metsäseuran ystävällisellä opastuksella sain tutustua sotilaiden suorittamien istutus- ja kylvötöiden ja ojitusten tuloksiin eri puolilla maata. Monet perustetuista taimistoista olivat jo 25 vuotta vanhoja. Ne olivat kauniita ja rohkaisevia. Norjasta saatujen kokemusten tuloksia julkaistiin sittemmin »Metsätaloudellisessa Aikakauskirjassa», »Tapiossa» ja »Suomen Sotilaassa», ja myöhemmin piti tämän kirjoittaja asiasta esitelmän Helsingin varuskunnan upseereille. Jo tällöin esitettiin ajatus, että Suomen sotilasnuoriso olisi myös temmattava mukaan metsänviljelystyöhön. Vuoden 1930 lopulla kääntyi Metsätaloudellinen Valis-

tustoimisto Keskusmetsäseura Tapion puoleen kirjelmällä, jossa Norjan esimerkkiä seuraten hahmoiteltiin suuntaviivat työn järjestämiseksi. Samanlainen kirjelmä lähetettiin myös sotaväen silloiselle päällikölle. Niin Tapio kuin sotaväen päällikkö asettuivat erittäin suopealle kannalle asiassa. Neuvottelut Tapion johdon ja sotaväen päällikön välillä johtivat siihen, että jo v. 1931 keväällä suoritettiin ensimmäiset sotilaiden metsänviljelystyöt. Jo sitä ennen oli Tapio-seura

Kuva 2. Ratsumiehet metsän istutustyössä Lappeen kunnan metsässä keväällä 1931. Valok. Emil Vesterinen.

lähettänyt sotaväen päällikölle ja metsänhoitolautakunnille kirjelmän, jossa huomautettiin mm:

- 1) että istutus- ja kylvöalueen tulee olla varuskunnan läheisyydessä, joten pitkät kuljetukset käyvät tarpeettomiksi,
- 2) että työmaa valitaan mieluummin niin, että siinä jatkuvasti useampana vuonna voidaan tehdä vastaavanlaista työtä, jotta edellisten vuosien tulokset ovat opetettavien nähtävissä,
- 3) että työmaalle ei kerrallaan oteta enemmän miehiä kuin että niiden ohjaus ja opettaminen käy helposti päinsä ja

) 106 (

4) että istutus- ja kylvöalue voidaan aidata, joten työn tulokset saadaan turvatuiksi ja että sotilaita voidaan käyttää tarpeellisten aitojen tekoonkin.

- Sotaväen päällikkö antoi senjälkeen eri varuskuntain päälliköille komentotietä tarpeelliset ohjeet.

Kun oli luonnollista, että yrityksen toteuttaminen oli kokonaan riippuvainen siitä, mille kannalle korkein sotilasjohto asettui asiassa, otetaan seuraavaan pari kohtaa siitä kirjeestä, jonka sotaväen pääl-

Kuva 3. Sotilaat Kuopion kaupungin metsissä kylvötyössä keväällä 1932.

likkö, kenraali AARNE SIHVO lähetti Valistustoimistolle sen tekemästä ehdotuksesta. Siinä huomautetaan m.m. seuraavaa:

»Ottaen huomioon sen suuren merkityksen, mikä metsätaloudella on maallemme, on tällaisen toiminnan aloittamista meidänkin armeijassamme pidettävä periaatteellisesti sangen suotavana. Olisihan kieltämättä kylläkin luonnollisinta, että valtio tässäkin muodossa antaisi tukeaan sellaisen elinkeinon harjoittamiselle, josta maamme taloudellinen asema ja tulevaisuus on niin suuressä määrin riippuvainen kuin asianlaita on juuri metsätalouteen nähden. Armeijan työllä tällä alalla olisi sitä paitsi erikoisen kauaskantoinen merkitys siitä syystä,

) 107 (

että sen kautta kansamme melkein koko miehinen nuoriso tulisi ikäluokka kerrallaan asevelvollisuuttaan suorittaessaan perehtymään metsänviljelys- ja metsänojitustyöhön ja joutuisi siten levittämään oikeita menettelytapoja ja käsityksiä järkipäisestä metsänhoidosta kansamme keskuuteen joka puolelle maata.»

Tätä taustaa vasten oli ilahduttavaa alkaa. Jo ensi yrityksellä tehtiin kylvöä ja istutusta 19 paikassa eri puolilla maata ja otti siihen osaa yli 3 000 sotilasta.

Ja niin on nyt jo kolmena kesänä Keskusmetsäseura Tapio ja metsänhoitolautakunnat menestyksellä järjestäneet istutus- ja kylvöpäiviä sotilaille. Tämän työn arvosta ja hyödystä on koko maassa yhteinen ja jakamaton myönteinen mielipide. Kolmena vuonna suoritettun työn laajuus käy selville seuraavasta taulukosta:

Suomen sotilaiden metsänistutus- ja kylvötyöt vv. 1931—33.

Vuosi	Toimituksien & osanottajien lukumäärä		Käytetty		Kylvetty ha	Istutettu ha
			siemeniä kg	taimia kpl.		
1931	19	3 025	34.4	79 350	40.9	25.5
1932	32	3 529	55.6	129 000	65.9	55.6
1933 ¹	19	2 011	45.5	34 950	62.9	14.5
	Yht. 70	8 565	135.5	243 300	169.7	95.6

Työ ei ole kylläkään saavuttanut valtavia mittasuhteita katsoen siihen, että sotapalvelustaan suorittavia on paljon ja työmaa, satojatuhanisia hehtaareja, on laaja ja odottaa istuttajaansa. Mutta laajojen viljelytulosten saavuttaminen ei ole ollutkaan pääasiana. Päämääränä on ollut työn hyvä laatu ja enemmänkin opastava puoli. Jo sillä seikalla, että nuori soturi on saanut ammattimiehen opastamana pari päivää toimittaa metsän istutusta ja kylvöä, on metsäharrastuksen levittämisen kannalta suuriarvoinen merkitys. Se opetus, jonka sotilaat ovat saaneet, jää ehkä pysyvästikin mieleen ja voi olla suureksi hyödyksi myöhemmin, kun he ovat hajaantuneet kukin kotiseudulleen yhteiskunnan eri tehtäviin.

¹ Ennakkotiedot.

Metsänviljelystöiden sopivaisuudesta sotilaillemme ovat monet näiden töiden opastajat antaneet puoltavia lausuntoja. Niinpä v. 1931 kirjoittaa metsänhoitaja V. L. HEINÄNEN Lahdesta, että »työn suorittivat sotilaat huolellisesti, joten on odotettavissa, että istutus tulee kaikin puolin onnistumaan». Lappeenrannasta ilmoitetaan niinikään, että »ratsumiehet, jotka siellä istuttivat 8 500 tainta, pystyvät muuhunkin kuin hevosen selässä istumiseen». Samanlaisia lausuntoja on

Kuva 4. Kainuun rajavartioston miehistöä kylvötyössä. Huomaa yksi kylväjä kolmea ruuduntekijää kohti. Valok. Y. Hirvensalo.

saatu Kuopiosta, Kajaanista, Mikkelistä, Lapin ja Kainuun rajavartiostoista. Vain Rannikkotyökistöstä (R.T.) ilmoitettiin v. 1931, että »koska rykmentin alueella olevilla saarilla, joilla metsänkasvu on mahdollinen, on metsä siksi tiheä ja voimakas kasvuinen, se itse suorittaa kylvön, joten metsän istutus ei ole tarpeellinen». Seuraavana vuonna kuitenkin, nähtävästi vastauksen saatuaan esikunnasta, oli jo tämäkin joukko-osasto mukana metsänviljelytyössä.

Suomen esimerkkiä noudattaen on metsänviljelystyö otettu myös Eestin puolustusväen ohjelmaan. Alotteen tässä teki Eesti Metsaühingute Liit. Työ on siellä kuitenkin saanut toisen luonteen kuin meillä. Sotilaat ovat istuttaneet puita ja pensaita etupäässä kasarmiin, koulujen, talojen ympäristöjen ja teiden varsien kaunistamiseksi, jos kohta hiukan on tehty istutus- ja kylvötoita myös metsissä. Eestin puolustusministeriöstä saatujen tietojen mukaan olivat sotilaat ensimmäisen kerran tällaisessa työssä mukana v. 1932. Seuraavasta taulukosta selviää osanotto ja työtulokset yksityiskohtaisesti:

Eestin sotilaiden metsänviljelystyöt vv. 1932—33.

Vuosi	Toimien luku	Osanottajat ups.	sotil.	Taimitarhoja perustettu ha	Kylv. siem. kg.	Istut. taimia kpl.	Istut. ala varsin. metsäm. ha
1932	26	289	2 574	1.31	3.35	31 516	1.40
1933	36	477	5 281	2.63	10.47	66 520	3.61

Huomiota herättää tässä se, että työssä on ollut erittäin runsaasti upseereja mukana ja että he eivät ole olleet ainoastaan »päältäkatsojina», vaan myöskin ohjaajina, jopa ovat osallistuneet itse työhönkin.

Tanskassa ja Ruotsissa ei metsänviljelys tiettävästi ole sotilaiden opetusohjelmassa. Latviassa kylläkin sotilasviranomaiset ovat mukana keväisin järjestettävillä koulunuorison istutus- ja kylvöpäivillä, mutta eivät sotilaat virallisesti ota niihin osaa. Muista maista ei ole tietoja käytettävissä, mutta on todennäköistä, ettei niissä toistaiseksi sotilaiden metsänviljelystyötä ole vielä pantu mainittavasti alulle.

Meidän on tässä yhteydessä syytä antaa täysi tunnustus Keskusmetsäseura Tapiolle, koko metsänhoitolautakuntalaitokselle ja puolustusjoukkojen johdolle, jotka ovat auliisti, muun työnsä ohella, tämänkin tehtävän hoitaneet ja puumerkkinsä aloitteen alle lyöneet. Viime keväänä julkaisi Tapio-seura pienen, sotilaille tarkotetun opaskirjasen metsänviljelystyöstä, mikä kirjanen 10 000 kpl. painoksena lautakuntain välityksellä jaettiin armeijan sotilaille eri puolilla maata.

Käytännöllisten tulosten arvostelu nyt on kuitenkin lykättävä tuonnemmaksi, ehkäpä 25—50 vuoden taa, jolloin nyt istutetut ja kylvetyt metsät itse antavat parhaan vastauksen. Tähänastisen työn tehneet soturimme ehtivät tuon arvostelun kuulla ja nähdä, mutta moni heidän nykyisistä opastajistaan on silloin jo poistunut.

KIRJALLISUUTTA.

- AGOSTINI, AUGUSTO: La Milizia Forestale Nell' anno X. Roma 1932.
 Brevirario di Propaganda Forestale 1876—1926. Roma 1927.
 La Festa Nazionale Degli Alberi. Roma 1929.
 Det Norske Skogselskap, Oslo, vuosikertomukset 1900—1932.
 Tidsskrift for Skogbruk, Oslo, vuosikerrat 1930—1933.
 Eesti Mets, Tallinn, vuosikerrat 1930—1933.
 Keskusmetsäseura Tapiion vuosikertomukset 1931—1932.
 VESTERINEN, EMIL: Norjan metsäkongressimatkalta, ylip. Metsätaloudellisesta Aikakauskirjasta N:o 7 1930.
 —»— Sotilaiden metsänviljelystyöstä, Ylip. Suomen Metsänhoitoyhdistyksen vuosikirjasta 1932.
 SIHVO, AARNE: Metsänistutus- ja kylvöpäivät armeijan joukko-osastoissa. Metsätaloudellinen Aikakauskirja N:o 3—4 1933.

THE PARTICIPATION OF TROOPS IN SILVICULTURAL WORK.

SUMMARY.

On the initiative of the Prime Minister Mussolini a semi-military organisation was formed in Italy in 1922 under the name of La Milizia Forestale, which has since then done the sowing and planting of forests on a large scale. It has also helped to institute sowing and planting courses in the spring of each year for schoolboys and -girls. Thanks to the efforts of this organisation about 50 000 ha of forest were planted in the course of 1932.

However, the employment of regular troops in silvicultural works was first introduced in Norway. The initiative was taken by the Norwegian Captain Frans Bull in 1905. The Norwegian military authorities and forestry organisations adopted a favourable attitude towards the scheme, so that since 1906 Norwegian troops under the guidance of officers and foresters have planted 30 000—120 000 trees and sown 300—400 kg of seed annually. The results have proved satisfactory.

For two years a special school for forestry recruits has also been in existence in Norway, to which 100 recruits have been drafted for 48 days and in which, besides army training, classes have been held in forestry and practical instruction has been given in the work of managing forests and ditching.

Following the example of Norway, forest sowing and planting courses for troops were instituted in Finland in 1931. The initiative was taken by the Forestry Instruction Bureau. The practical organisers of the work are the forestry committees and their central associations. For three years altogether 8 189 men have taken part in the work and they have planted 245 350 trees and sown 143 kg of seed for trees. Experience in Finland has shown that silvicultural work is a very suitable change in the ordinary routine of a soldier's duties.

Since 1932 troops have also been employed in silvicultural work in Estonia. However, the Estonian troops have planted trees and hedges principally in the vicinity of barracks, schools and houses and along roads with a view to improving their appearance; planting and sowing in the forests has only been carried out on a small scale.